

propriū inspūere sinū: impudentis enī est
dissoluti hoīs talionē non vereri, telāq; in su
opprobriū reditura temere iaculari, nisi ver
de genere lamiarū sis, vt progressurus in fe
rū oculos inducas, domi vero deponas, & ic
circo cecutias in rebus proprijs, in alienis oc
latissimus appareas. Proīde quin coeres il
intēpestiuā linguæ petulantia & vallo dent
constringis, ne dū libera vagatur nouos ti
cruciatu asferat? Si tibi iniuria factū itur: e
perire iudicio. Sed ecce Ascalaphū nomen
torē ad nos video properare: audin quæ mi
data ferat? vterq; iubemur ad Minoē. Cæ
Non sum Impedimēto quin eamus, dū tar
morosis cōperendinationibus nō his in ani
protrahatur. SyL. Hi iudices a nostris cent
uiris lōge diuersi nec flectunt gratia, nec r
neribus capiūtur, nec odio indulgēt, nec o
torum lenocinijs abducuntur a vero: vbi c
sam sub cōpēdio, pposuerint litigatores, ex
plo secundū eū a iudicibus, qui iustas fou
partes visus fuerit, de lite p̄nunciatur. Ca
Id cui libet optandū existimo, vt repente
victus cōcidat, vel victor exultet. MINC
Dic noue hospes, quid tibi vis? quorsum l
turbas concitas, nouis luigiorū generibus
stra tribunalia dstringens, quasi vero leg